

Rolnummer : 78
Arrest nr. 12/89 van 31 mei 1989

A R R E S T

In zake : de prejudiciële vraag gesteld door de rechtbank van eerste aanleg te Luik, zitting houdende in correctionele zaken, bij vonnis van 2 juni 1988 in zake het Openbaar Ministerie tegen G. Wuidar.

Het Arbitragehof,

samengesteld uit de voorzitters E. GUTT en J. DELVA
en de rechters J. SAROT, I. PETRY, J. WATHELET, D. ANDRE, F. DEBAEDTS,
L. DE GREVE, K. BLANCKAERT, L.P. SUETENS, M. MELCHIOR en H. BOEL,
bijgestaan door de griffier H. VAN DER ZWALMEN,
onder voorzitterschap van voorzitter E. GUTT,

wijst na beraad het volgende arrest :

I. ONDERWERP

Bij vonnis van 2 juni 1988 heeft de rechtbank van eerste aanleg te Luik, zitting houdende in correctionele zaken, de volgende prejudiciële vraag aan het Arbitragehof gesteld :

"Heeft de Waalse Gewestraad in artikel 19, § 6, van zijn decreet van 5 juli 1985, ten uitvoer gelegd bij besluit van de Executieve van 19 maart 1987 dat de opslag van afvalstoffen afkomstig uit andere Gewesten verbiedt, geen regels geschonden die door of krachtens de Grondwet zijn vastgesteld voor het bepalen van de onderscheiden bevoegdheid van de Staat, de Gemeenschappen en de Gewesten ?".

Bij beschikking van 11 januari 1989 heeft het Arbitragehof beslist dat deze vraag als volgt dient gelezen te worden :

"Heeft de Waalse Gewestraad in artikel 19, § 6, van zijn decreet van 5 juli 1985, geen regels geschonden die door of krachtens de Grondwet zijn vastgesteld voor het bepalen van de onderscheiden bevoegdheid van de Staat, de Gemeenschappen en de Gewesten ?".

II. DE FEITEN EN DE VOORAFGAANDE RECHTSPLEGING

Op 8 februari 1988 is de heer Guy WUIDAR voor de dertiende kamer van de correctionele rechtbank te Luik gedaagd om er terecht te staan voor :

A.1. overtreding van de artikelen 41, 2°, 66 en 67 van de "code wallon de l'aménagement du territoire et de l'urbanisme" van 14 mei 1984;

B.2. overtreding van de bepalingen van titel I, inzonderheid de artikelen 1, 2, 19 en 849 van het algemeen reglement voor de arbeidsbescherming;

C.3. overtreding van dezelfde bepalingen van het A.R.A.B. door andere feiten;

D.4. overtreding van dezelfde bepalingen van het A.R.A.B. door andere feiten;

E.5. overtreding van de artikelen 1, 3 en 7 van het besluit van de Waalse Gewestexecutieve van 17 mei 1983 "concernant le dépôt de certains déchets en Région wallonne" (betreffende het storten van sommige afvalstoffen in het Waalse Gewest), de artikelen 4, 19, 47 en 58 van het decreet van het Waalse Gewest van 5 juli 1985 "relatif aux déchets" (betreffende de afvalstoffen) en de artikelen 1, 3 en 7 van het besluit van de Waalse Gewestexecutieve van 19 maart 1987 "concernant la mise en décharge de certains déchets en Région wallonne" (betreffende het storten van sommige afvalstoffen in het Waalse Gewest).

Voor de correctionele rechtbank zijn verscheidene burgerlijke partijen opgetreden, namelijk de heer Joseph DEHARENG, uit de gemeente JUPRELLE, de heer Henri HERMAN, uit de gemeente OUPEYE en het WAALSE GEWEST.

De n.v.'s GENERAL ASSAINISSEMENT SERVICE en TRANSCONTAINER WUIDAR et FILS zijn vrijwillig verschenen in de hoedanigheid van burgerrechtelijk aansprakelijken.

Bij conclusies hebben beklagde en burgerrechtelijk aansprakelijken betoogd dat artikel 19, § 6, van het decreet van het Waalse Gewest van 5 juli 1985 en het besluit van de Executieve van 19 maart 1987, waarop met name de vijfde tenlastelegging betrekking heeft, door de Executieve te machtigen afvalstoffen afkomstig uit het buitenland en uit andere Gewesten aan bijzondere regels te onderwerpen en door de opslag van afvalstoffen afkomstig uit een ander Gewest dan het Waalse Gewest te verbieden, in strijd zijn met het beginsel van niet-discriminatie en van economische unie en de bepalingen schenden van artikel 6 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, dat in een gemeenschappelijk normatief kader voorziet waarbinnen de economische bedrijvigheid en de concurrentie worden uitgeoefend. Zij hebben de rechtbank dan ook verzocht bij het Arbitragehof een prejudiciële vraag aanhangig te maken.

De correctionele rechtbank is hierop ingegaan en heeft bij vonnis van 2 juni 1988 aan het Arbitragehof de sub I vermelde prejudiciële vraag gesteld.

III. DE RECHTSPLEGING VOOR HET HOF

De prejudiciële vraag is voor het Hof gebracht door verzending van een expeditie van voormelde verwijzingsbeslissing, op 4 juli 1988 ter griffie ontvangen.

Bij beschikking van 11 juli 1988 heeft de voorzitter in functie de leden van de zetel aangewezen conform de artikelen 46, § 1, 48 en 49 van de wet van 28 juni 1983 houdende de inrichting, de bevoegdheid en de werking van het Arbitragehof.

Het bij artikel 58 van voormelde wet voorgeschreven bericht is in het Belgisch Staatsblad van 1 september 1988 bekendgemaakt.

Conform de artikelen 60 en 113 van voormelde wet zijn de kennisgevingen van de verwijzingsbeslissing gedaan bij op 31 augustus 1988 ter post aangetekende brieven, op 1 en 2 september 1988 aan de geadresseerden bezorgd.

De Vlaamse Executieve heeft op 30 september 1988 een memorie ingediend.

Met toepassing van artikel 1 van de richtlijn van het Hof van 15 december 1987 (B.S. van 29 december 1987) is van die memorie aanzegging gedaan bij op 10 oktober 1988 ter post aangetekende brieven, op 11 oktober 1988 aan de geadresseerden bezorgd, met uitzondering van de brief voor de heer G. WUIDAR, die niet is afgehaald.

H. HERMAN heeft een als "memorie" betiteld geschrift doen toekomen bij op 27 oktober 1988 ter post aangetekende brief, op 28 oktober 1988 ter griffie ontvangen.

G. WUIDAR en de naamloze vennootschappen GENERAL ASSAINISSEMENT SERVICE en TRANSCONTAINER WUIDAR ET FILS hebben een gezamenlijke conclusie doen toekomen bij op 28 oktober 1988 ter post aangetekende brief, op 31 oktober 1988 ter griffie ontvangen.

De Waalse Gewestexecutieve heeft een conclusie doen toekomen bij op 31 oktober 1988 ter post aangetekende brief, op 3 november 1988 ter griffie ontvangen.

De Vlaamse Executieve heeft een conclusie doen toekomen bij op 21 november 1988 ter post aangetekende brief.

Met toepassing van artikel 3, d), van de richtlijn van het Hof van 15 december 1987 is van voormelde conclusies aanzegging gedaan bij op 24 november 1988 ter post aangetekende brieven, op 25 en 28 november 1988 aan de geadresseerden bezorgd.

Bij beschikking van 6 december 1988 heeft het Hof de termijn waarbinnen het arrest dient te worden gewezen tot 4 juli 1989 verlengd.

Bij beschikking van 11 januari 1989 heeft voorzitter E. GUTT de zaak aan het Hof in voltallige zitting voorgelegd.

Bij beschikking van dezelfde dag heeft het Hof

1- de prejudiciële vraag als volgt geherformuleerd :

"Heeft de Waalse Gewestraad in artikel 19, § 6, van zijn decreet van 5 juli 1985, geen regels geschonden die door of krachtens de Grondwet zijn vastgesteld voor het bepalen van de onderscheiden bevoegdheid van de Staat, de Gemeenschappen en de Gewesten ?";

2- beslist dat de zaak in gereedheid is;

3- de dag van de terechtzitting op 14 februari 1989 vast gesteld.

Van deze beschikking is kennis gegeven aan de partijen die, evenals hun advocaten, van de datum van de terechtzitting zijn in kennis gesteld bij op 13 januari 1989 ter post aangetekende brieven, op 16 en 18 januari 1989 aan de geadresseerden overhandigd, met uitzondering nochtans van de brief

voor Joseph DEHARENG die met de vermelding "overleden" is teruggekeerd.

Ter terechtzitting van 14 februari 1989 :

- zijn verschenen :

Mr. Ph. ROUSSEAU, advocaat bij de balie te Luik, voor de Waalse Gewestexecutieve, rue de Fer 42, 5000 Namen;

Mr. P. VAN ORSHOVEN, advocaat bij de balie te Brussel, voor de Vlaamse Executieve, Joseph II-sstraat 30, 1040 Brussel;

Mrs. J. LAGUESSE en A. RENETTE, advocaten bij de balie te Luik, voor Guy WUIDAR, woonachtig rue des Châteaux 4, 4510 Blégny (Saive) en voor de naamloze vennootschappen GENERAL ASSAINISSEMENT SERVICE en TRANSCONTAINER WUIDAR ET FILS, met zetels avenue de Nancy 8, 4020 Luik;

Mr. A. JOIRIS, advocaat bij de balie te Luik, voor de gemeente Juprelle, Gemeentehuis, 4452 Juprelle;

Mr. A. JOIRIS, voornoemd, loco Mr. J.M. DISCRY, advocaat bij de balie te Luik, voor Henri HERMAN, woonachtig rue d'Once 2, 4491 Bassenge;

- hebben de rechters J. SAROT en K. BLANCKAERT verslag uitgebracht;
- zijn voornoemde advocaten gehoord;
- heeft Mr. A. JOIRIS voor de gemeente Juprelle een schriftelijke conclusie neergelegd;
- is de zaak in beraad genomen.

De rechtspleging is gevoerd overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 52 en volgende van de wet van 28 juni 1983 die betrekking hebben op het gebruik van de talen voor het Arbitragehof.

Na de inwerkingtreding van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, blijft krachtens artikel 124 van deze wet de rechtspleging door de wet van 28 juni 1983 beheerst.

IV. IN RECHTE

A.1. De Vlaamse Executieve heeft op 30 september 1988 een memorie ingediend. In die memorie verklaart de Executieve, onder voorbehoud van latere conclusie, zich voorlopig naar het oordeel van het Hof te gedragen.

A.2. Op 27 oktober 1988 heeft de Heer HERMAN Henri een als "memorie" betiteld stuk neergelegd, waarin deze burgerlijke partij in het bodemgeschil eveneens verklaart zich naar het oordeel van het Hof te gedragen, onder voorbehoud van latere conclusies. Deze partij heeft naderhand geen laatste conclusie ingediend.

A.3. In hun gemeenschappelijke conclusie van 28 oktober 1988 herinneren de beklagde,

WUIDAR, en de voor hem burgerrechtelijk aansprakelijke vennootschappen eraan dat de eerstgenoemde ervan wordt beticht afval afkomstig uit het buitenland of uit een ander Gewest dan het Waalse Gewest te hebben opgeslagen, gestort, geloosd, laten opslaan, laten storten of laten lozen, en wijzen er op dat de betwiste afvalstoffen uit het Vlaamse Gewest zijn "geïmporteerd".

De genoemde partijen zijn van oordeel dat artikel 19, § 6, van het decreet van het Waalse Gewest van 5 juli 1985 met betrekking tot de afvalstoffen en artikel 3 van het besluit van de Waalse Gewestexecutieve van 19 maart 1987 betreffende het storten van sommige afvalstoffen in het Waalse Gewest een discriminatie bevatten tussen "Waals" afval en afval afkomstig uit andere Gewesten en dat die discriminatie nog wordt aangescherpt door artikel 22, § 1, van voormeld decreet, waardoor afvalstoffen afkomstig uit andere Gewesten aan de invoerbelasting worden onderworpen.

Dezelfde partijen verwijzen naar paragraaf 6.B.4. van arrest nummer 47 van het Arbitragehof van 25 februari 1988 en betogen dat het verbod tot invoer in strijd is met het beginsel van de niet-discriminatie en de economische unie, en artikel 6, § 1, VI, 4°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 schendt. Zij zijn van mening dat niet kan worden betwist dat afvalstoffen economische goederen vormen waarop het principe van het vrij verkeer van toepassing is en dat dat beginsel algemeen wordt erkend, inzonderheid door het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen in zijn arresten van 10 maart 1983 en 9 februari 1984 inzake afgewerkte oliën. Zij besluiten daaruit dat het op artikel 19, § 6, van het afvalstoffendecreet gebaseerde besluit van 19 maart 1987 van een opvatting uitgaat die bezwaarlijk te verenigen is met de europeesrechtelijke. Volgens dezelfde partijen is het tevens van fundamenteel belang uit die jurisprudentie te onthouden dat afvalstoffen goederen zijn, aangezien zij commercieel verhandeld worden, en derhalve het voorwerp uitmaken van daden van koophandel.

A.4. De Waalse Gewestexecutieve heeft op 31 oktober 1988 een conclusie ingediend.

Zij wijst er vooreerst op dat enkel de aangevochten decreetbepaling het onderwerp van de prejudiciële vraag kan zijn, met uitsluiting van het besluit van de Executieve waaraan de vraag ook refereert, zelfs al vormt de decreettekst, zoals ten deze, een machtigingsbepaling. De Executieve verzoekt het Hof de vraag zo te herformuleren dat de verwijzing naar het besluit van 19 maart 1987 wordt uitgesloten of, althans, dat de overwegingen met betrekking tot de inhoud en de geldigheid van dat besluit buiten de behandeling worden gehouden.

De Executieve situeert artikel 19, § 6, van het decreet in zijn context en stelt dat die bepaling niet toestaat de invoer of de doorvoer van afvalstoffen te regelen en dat zij enkel het gebruik van aan vergunning onderworpen installaties betreft; bovendien regelt die bepaling volgens haar niets en laat ze het aan de Executieve over het beginsel van de rechtmatigheid van de discriminatie die zij bevat, al dan niet toe te passen en op gepaste wijze concrete vorm te geven.

Zij voert verder aan dat de bij artikel 19 geregelde aangelegenheid onder de verwerking van afvalstoffen valt en dus wordt geregeld bij artikel 6, § 1, II, 2°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, zoals is bepaald in de arresten nummers 44, 50 en 51 van het Hof. De Waalse Gewestexecutieve herinnert er aan dat artikel 19, § 6, van het decreet enkel betrekking heeft op "het gebruik van gecontroleerde stortplaatsen, opslagplaatsen en installaties voor de verwerking van afvalstoffen", en besluit op dat punt dat het hier wel degelijk gaat om "verwerking van afvalstoffen", "opslaan" en "storten", verrichtingen die binnen de gewestelijke bevoegdheid vallen.

Het feit dat de bestreden bepaling, in verband met die verrichtingen, het beginsel van een discriminatie bevat, wijzigt volgens de Executieve de aard van die verrichtingen niet en heeft dus dienaangaande geen invloed op de bevoegdheid van het Gewest, aangezien die bepaling geen enkele weerslag heeft op de kwestie van de invoer of doorvoer van afvalstoffen.

De Waalse Gewestexecutieve legt er vervolgens de nadruk op dat het advies van de Raad van State over de tekst een waarschuwing aan de Executieve inhoudt en dat het decreet zelf niet wordt bestempeld als door bevoegdheidsoverschrijding aangetast.

Wat betreft de verwijzing naar het arrest nummer 47 van het Arbitragehof in het betoog van de verdachte en de burgerrechtelijk aansprakelijke vennootschappen voert de Executieve aan dat artikel 19, § 6, van het decreet geen maatregel is die het vrij verkeer van goederen, noch derhalve van produktiefactoren, tussen de deelgebieden van de Staat belemmert. De onderwerpen van de decreten die in het vermelde arrest nummer 47 en in deze zaak worden onderzocht, zijn volgens de Executieve precies aan elkaar tegengesteld : water kan allicht als een goed worden beschouwd, maar afvalstoffen zijn op zichzelf niet het voorwerp van economische activiteit en kunnen derhalve niet als goederen worden beschouwd, aangezien de houder juist tracht zich ervan te ontdoen. Het begrip "afvalstoffen" wordt in de richtlijn 75/442/EEG immers bepaald als "elke stof of voorwerp waarvan de houder zich ontdoet of verplicht is zich te ontdoen"; afval brengt op zich geen enkele economische activiteit voort : het is het eindpunt, het residu ervan.

A.5. Bij conclusie van 21 november 1988 formuleert de Vlaamse Executieve een aantal opmerkingen ten aanzien van de conclusie van de Waalse Gewestexecutieve.

Ten aanzien van het onderwerp van de prejudiciële vraag, is de Vlaamse Executieve van mening dat de inhoud van het besluit van 19 maart 1987 wel degelijk van belang is voor het debat over artikel 19, § 6, van het decreet, aangezien uit dat besluit de betekenis van de decreetbepaling kan worden opgemaakt.

Na er te hebben op gewezen dat de bestreden bepaling niet alleen het gebruik van verwerkingsinstallaties beoogt maar ook het gebruik van gecontroleerde stortplaatsen en opslagplaatsen, stelt de Executieve dat die bepaling wel degelijk te maken heeft met de invoer of doorvoer van afvalstoffen afkomstig uit het buitenland of uit een ander Gewest dan het Waalse Gewest : de in de aangevochten tekst beoogde "bijzondere regels" moeten noodzakelijkerwijs een beperking tot gevolg hebben van de aanvoer van afvalstoffen van buiten het Gewest en aldus de invoer uit een ander Gewest belemmeren.

De Vlaamse Executieve is ook van mening dat het begrip "gebruik", vervat in artikel 19, § 6, van het decreet, zeer ruim moet worden uitgelegd; zoals blijkt uit het besluit van 19 maart 1987, gaat het om elk gebruik, met inbegrip van de verboden omschreven in de artikelen 1 en 3 van dat besluit. De invoer, en niet de doorvoer, is dus onmogelijk geworden in het Waalse Gewest, zelfs al kan de Waalse Executieve afwijkingen toestaan.

Volgens de Vlaamse Executieve, die zich baseert op paragraaf 6.B.4. van arrest nummer 47 van het Hof, mag het vrij verkeer van afvalstoffen niet worden belemmerd, aangezien afvalstoffen ook goederen of produktiefactoren zijn. A fortiori dient het toelaten of het mogelijk maken van het verbod van de invoer in het Waalse Gewest van afvalstoffen afkomstig uit een ander Gewest onbestaanbaar met de economische unie te worden geacht. De Executieve leidt daaruit af dat artikel 19, § 6, van het decreet in strijd is met de regels die de bevoegdheden verdelen tussen de Staat, de

Gemeenschappen en de Gewesten, in zover deze bepaling aan de Executieve de toestemming geeft dit verbod of deze beperkingen op te leggen; de "bijzondere regels voor ingevoerde afvalstoffen" kunnen slechts tot het beperken van de invoer leiden en de machtiging om die regels aan te nemen kan dus niet worden uitgelegd alsof zij in overeenstemming zou zijn met de bevoegdheidsregels.

De Executieve merkt tenslotte op dat niets de gewestelijke wetgever belet het gebruik, de opslag en de verwerking van afvalstoffen op zijn grondgebied te regelen, maar dat het hem daarbij niet is toegestaan een onderscheid te maken of toe te staan tussen afvalstoffen afkomstig uit het Waalse Gewest en afvalstoffen afkomstig uit een ander Gewest.

A.6. Ter terechtzitting van 14 februari 1989 heeft de Vlaamse Executieve haar exceptie betreffende de laattijdigheid van de conclusie van de Waalse Gewestexecutieve ingetrokken.

A.7. Op dezelfde terechtzitting heeft de gemeente Juprelle conclusie genomen waarbij zij verklaart de conclusie van de Waalse Gewestexecutieve tot de hare te maken en heeft de heer HERMAN verklaard zich naar het oordeel van het Hof te gedragen.

B.1. Het decreet van 5 juli 1985 "relatif aux déchets" (betreffende de afvalstoffen) strekt er volgens artikel 1 met name toe de opruiming van afvalstoffen te organiseren. In hoofdstuk III bepaalt het decreet dat een plan met betrekking tot de opruiming van afvalstoffen, waarvan het decreet de inhoud bepaalt en dat onder meer betrekking heeft op "les sites pour établir les décharges contrôlées" (de gecontroleerde stortplaatsen) opgemaakt wordt op grond van inlichtingen verstrekt door elke houder of opruimer van afvalstoffen en door de ondernemingen.

Hoofdstuk V heeft betrekking op de voorkoming en beperking van hinder bij de opruiming van afvalstoffen, waarbij het principe ingeschreven in paragraaf I is dat de opruiming geschiedt onder omstandigheden die in staat zijn de negatieve invloeden op de grond, de planten-, en dierenwereld, de lucht of het water te beperken en, in het algemeen zonder afbreuk te doen aan het leefmilieu en aan de gezondheid van de mens.

Paragraaf II van dat hoofdstuk is gewijd aan de inplanting en de exploitatie van vuilnisbelten, gecontroleerde stortplaatsen en verwerkingsinstallaties die deel uitmaken van de verwijderingsketen. Artikel 19, § 6, dat in deze paragraaf is ondergebracht, behandelt het gebruik van gecontroleerde stortplaatsen, opslagplaatsen en verwerkingsinstallaties. Het bepaalt dat de Executieve het gebruik ervan aan bijzondere regels kan onderwerpen voor afvalstoffen afkomstig van vreemde Staten en uit andere Gewesten.

B.2. Artikel 6, § 1, II, 2°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 luidde bij het aannemen van de betwiste bepaling als volgt :

"De aangelegenheden bedoeld in artikel 107quater van de Grondwet zijn :

...

II. Wat het leefmilieu betreft :

...

2° De ophaling en verwerking van afvalstoffen; ...".

Uit de parlementaire voorbereiding en met name uit het feit dat de memorie van toelichting van het

ontwerp van bijzondere wet uitdrukkelijk naar de definitie verwijst van artikel 1, b), van richtlijn 75/442/EEG van 15 juli 1975 betreffende afvalstoffen volgt dat de begrippen "ophaling" en "verwerking" de volgende verrichtingen beogen :

- het ophalen, sorteren, vervoeren en behandelen van afvalstoffen, alsmede het opslaan en storten daarvan op of in de bodem;
- de verwerking, noodzakelijk voor hergebruik, terugwinning of recycling van afvalstoffen.

B.3. Het gebruik van gecontroleerde stortplaatsen, opslagplaatsen en verwerkingsinstallaties past in het afvalverwijderingsproces dat een vorm van afvalverwerking is. Het gebruik behoort tot de bij artikel 6, § 1, II, 2°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 aan de Gewesten toegewezen aangelegenheid. Het gebeurt voor afvalstoffen afkomstig uit het Waalse Gewest volgens een plan dat opgemaakt wordt op grond van inlichtingen die het Waalse Gewest slechts binnen de territoriale ruimte waarvoor het bevoegd is, kan verzamelen.

Dat is de algemene regel. De aan de Executieve verleende mogelijkheid om bijzondere regels uit te vaardigen voor afvalstoffen afkomstig van vreemde Staten en uit andere Gewesten dan het Waalse Gewest, waarvan de hoeveelheden en de herkomst niet te voorzien zijn, komt voort uit de onmogelijkheid om over die gegevens te beschikken met het oog op het opmaken van het plan.

B.4. Een aan de Executieve verleende machtiging kan haar geen ruimere bevoegdheid verlenen dan die welke de decreetgever zelf is toegewezen.

De bijzondere regels moeten, evenals de algemene regel, voldoen aan het in paragraaf I van hoofdstuk V neergelegde beginsel naar hetwelk de opruiming van afvalstoffen verzekerd dient te worden onder omstandigheden die in staat zijn de negatieve invloeden op de grond, de planten- en dierenwereld, de lucht of het water te beperken, en in het algemeen zonder dat het leefmilieu en de gezondheid van de mens daarbij worden aangetast.

Ze mogen het gebruik van stortplaatsen voor afvalstoffen afkomstig uit de andere Gewesten niet op volgestrekte en algemene wijze onmogelijk maken, wat op zichzelf strijdig zou zijn met de Belgische economische unie. In dat opzicht mogen de bijzondere regels slechts bevatten wat noodzakelijk is voor de verwezenlijking van de hierboven vermelde doelstellingen; bovendien mag het onderscheid dat ze invoeren niet willekeurig zijn, noch een onverantwoorde belemmering in het handelsverkeer tussen de deelgebieden van het Rijk veroorzaken.

Naar luid van de artikelen 42 en 43 van het decreet moeten die regels tevens bijdragen tot de uitvoering van de richtlijnen van de Europese Gemeenschappen inzake afvalstoffen en van de verplichtingen die uit de andere internationale akten voortvloeien welke in de interne rechtsorde van kracht zijn.

Aldus opgevat is die machtiging op zichzelf niet door bevoegdheidsoverschrijding aangetast.

B.5. Het staat niet aan het Hof te beoordelen of uitvoeringsbesluiten al dan niet door bevoegdheidsoverschrijding zijn aangetast doordat ze al dan niet de regels zouden schenden van de Belgische economische unie of van de Europese Economische Gemeenschap.

OM DIE REDENEN,

HET HOF,

verklaart voor recht :

uitgelegd conform onderhavig arrest schendt artikel 19, § 6, van het decreet van het Waalse Gewest van 5 juli 1985 "relatif aux déchets" (met betrekking tot de afvalstoffen) de regels niet die door of krachtens de Grondwet zijn vastgesteld voor het bepalen van de onderscheiden bevoegdheid van de Staat, de Gemeenschappen en de Gewesten.

Aldus uitgesproken in het Frans en het Nederlands, overeenkomstig artikel 124 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof en artikel 55 van de wet van 28 juni 1983 houdende de inrichting, de bevoegdheid en de werking van het Arbitragehof, op de openbare terechtzitting van 31 mei 1989.

De griffier,

De voorzitter,

H. VAN DER ZWALMEN

E. GUTT